

РЕШЕНИЕ

№ 1178

гр. Велико Търново, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и първи септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ИВ. РАДКОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20214110101339 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която се излагат твърдения, че на *е извършена кражба на преносим компютър „Хюлет Пакард” с цветен дисплей, във връзка с което е образувано досъдебно производство * за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК. Изтъква се, че по досъдебното производство не са извършени необходимите действия за установяване на извършителя на престъплението като с постановление от 24.09.2004г. н* същото е спряно, за което ищецът не е уведомен. Твърди се, че с постановление от 30.10.2020г. *досъдебното производство е прекратено поради изтичане на предвидения в закона давностен срок. Навеждат се доводи, че бездействието на ответника за своевременно провеждане на разследването в разумен срок са причинили на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в несигурност при планиране на решения на търговското дружество, нарушение на управлението му и тревожност и неудобства от това на работещите в него, за които не е заплатено обезщетение в производството по чл. 60а от ЗСВ. С оглед гореизложеното се отправя искане до съда да постанови решение, с което да осъди ответника, да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20000 лв., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК представя отговор, в който оспорва основателността на исковата претенция. Оспорва твърденията на ищеца за реално претърпяване на вредите и техния размер като алтернативно излага становище, че същите са прекомерни. С оглед

гореизложеното, отправя искане за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото е иск по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

На *е образувано досъдебно производство *, за това че на *от магазин на ищеца в *, неизвестен извършител чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот и чрез използване на техническо средство, е отнел чужда движима вещ от владението на * – преносим компютър „Хюлет Пакард” с цветен дисплей, без съгласието му с намерение противозаконно да го присвои – престъпление по чл. 195, ал. 1, вр. чл. 194, ал. 1 от НК. С постановление от 24.09.2004г. на * досъдебното производство е спряно поради неразкриване на извършителя, а с постановление от 30.10.2020г. на *същото е прекратено тъй като е установено, че наказателната отговорност за престъплението е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност. На 18.03.2021г. ищецът подал заявление по чл. 60а, ал. 1 от ЗСВ за заплащане на обезщетение за нарушаване правото му на разглеждане и решаване на досъдебното производство в разумен срок поради бездействие на разследващите органи и прокуратурата, което е отхвърлено по реда на чл. 60е, ал. 1, т. 4 от ЗСВ тъй като въпреки проведените действия по разследване, извършителят на престъплението е останал неразкрит и не е повдигнато обвинение. В хода на проверката е констатирано, че наказателното производство е продължило над 16 години. За периода от 03.08.2004г. до 07.09.2004г. са проведени разпити на трима свидетели, сред които *, и е събрано писмено доказателство за собствеността на откраднатата вещ, след което производството е спряно с постановлението от 24.09.2004г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Ищецът е пострадал от престъпление, за което досъдебното производство е прекратено, като е изчерпал процедурата за обезщетение за вреди по Глава трета „а” от ЗСВ, по която не е постигнато споразумение. Това обосновава правния му интерес за предявяване на иск по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ при нарушаване на правото му за разглеждане и решаване на производството в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от ЕКПЧОС. За да се установи нарушаване на изискването за разглеждане и решаване на производството в разумен срок следва да бъдат съобразени неговата продължителност и обстоятелствата, които са я обусловили /сложност на делото, поведение на страните, поведение на компетентните органи и др./, като се търси баланс между интересите на лицето възможно най-бързо да получи решение и необходимостта от внимателно проучване и правилно провеждане на наказателното производство. Сложността на делото се преценява с оглед естеството на фактите, които следва да бъдат установени, броя на обвиняемите и свидетелите, необходимостта от събиране на писмени доказателства и извършване на експертизи, и

всички други релевантни обстоятелства. Поведението на пострадалия също е от значение тъй като се очаква да сътрудничи на компетентните органи в хода на наказателното производство, но той не е длъжен да проявява активност тъй като не може да извършва действия по разследването и издирвателни мероприятия. Следва да бъде преценено и поведението на компетентните органи като от значение са действията им за ускоряване на производството тъй като те трябва да контролират всички останали участници да полагат максимални усилия за предотвратяване на ненужното му забавяне.

Поради неизпълнение на задължението на ответника по чл. 190 от ГПК да представи по делото материалите по прокурорската преписка, на основание чл. 161 от ГПК съдът приема за доказано, че в хода на наказателното производство не са извършени процесуални действия, чрез които да се направи опит да се преодолее причината за неговото спиране, което логично е довело до погасяване по давност на наказателното преследване за извършеното престъпление и до прекратяването му по реда на чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК. В разглеждания случай досъдебното производство необосновано е продължило над 16 години като след първоначалните действия по разследването през 2004г. други не са извършвани. Единствената причина за това е неизпълнението на правомощията на наблюдаващия прокурор по реда на чл. 46, ал. 2, т. 1 от НПК след спиране на досъдебното производство да осъществи надзор за своевременното му провеждане, включително и да изиска информация за предприетите мерки по издирване на извършителя на престъплението. Липсват доказателства поведението на ищеца да е в причинна връзка със забавяне на наказателното производство, а бездействието на компетентните органи в продължение на години прави ирелевантна сложността на делото като критерии за превишаване на разумния срок. От гореизложеното се достига до извода, че правото на ищеца за разглеждане и решаването на наказателното производство в разумен срок е нарушено като претърпените от него вреди подлежат на обезщетяване съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ. По делото, обаче липсват доказателства за обстоятелствата пострадалото от престъплението юридическо лице реално да е претърпяло твърдените неимуществени вреди и че те са резултат от бездействието на органите по разследването, поради което предявеният иск по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователен предявения от *, срещу Прокуратурата на Република България, *, иск по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 20000 лв., ведно със законната лихва, считано от 07.05.2021г. до окончателното изплащане на задължението, от нарушаване правото му на разглеждане и решаване в разумен срок на досъдебно производство ***.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____